Dosarul nr.1-120/2022
1-22066493-32-1-12052022
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

24 aprilie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedinta şedinţei, judecătoarea Corina Albu
Grefiera Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorilor Iurii Melnic, Cristin Ghemu
Avocatului Marin Aftenii

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, **în procedură generală**, cauza penală de învinuire a lui,

*******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, cetăţean al RM, căsătorit, un copil minor la întreținere, nesupus militar, studii medii speciale, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1]alin.(4) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 12.05.2022, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată a judecătorului Viorica Alexeeva, până la data de 24.04.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Cristin Ghemu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în baza art.264[1] alin.(4) Codul penal (la momentul comiterii faptei), a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Corpurile delicte să fie păstrate la materialele cauzei penale.

Avocatul Marina Aftenii, a pledat pentru aplicarea față de ********* a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, luând în considerație că inculpatul anterior nu a fost judecat, la urmărirea penală a recunoscut fapta și a conlucrat cu ancheta. Totodată, a solicitat verificarea și termenului prescripției tragerii la răspunderea penală.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

1. *****, la 11.09.2021, aproximativ la orele 18:50, cavând scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, nedeținând permis de conducere, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport de model,,Mercedes 190E", cu numărul de înmatriculare GHO 250, pe strada centrală Alexandru cel Bun din or. Ialoveni, în regiunea intersecției cu traseul R3-km 8 Chișinău-Hîncești, a fost stopat de către ofițerii al SSTAR al IP Ialoveni ***** și Damian Dan, care se aflau în exercitarea obligațiunilor de serviciu, unde în urma controlului, la ultimul a apărut suspecții referitor la starea de ebrietate, fapt pentru ce i-a fost solicitată testarea alcooscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

2. Astfel, în urma testării alcooscopice cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „Drager Alcotest-6810", efectuat la 11.09.2021, ora 18:52 min., la cet. ***** i-a fost confirmată concetrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,15 mg/l, ignorând prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvemului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-I afecteze capacitatea de conducere, precum și cerințele prevederilor pct.10 alin.(2) lit.a) din același Regulament, care stipulează că, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus.

3. Inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

4. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului *****.

5. Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezenţa inculpatului în faţa ei, însă ultimul s-a ascuns de la prezentarea în instanță. Astfel, inculpatul ***** fiind citat legal, nu a fost prezent la ședințele de judecată, instanța dispunând prin Încheieri în repetate rânduri aducerea silită a cestuia, apoi prin Încheierea nr.1-120/22 din 28 septembrie 2024 (judecătoarea Viorica Alexeeva), ulterior, și prin Încheierea din 11 februarie 2025, anunțarea în căutare a inculpatului, din motiv că persistă riscul intervenirii termenului de prescripție.

6. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

7. Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al

principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de **„proces echitabil”** a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii. Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

8. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată”, toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

9. Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absenţelor nejustificate. O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

10. În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatului *****, cu participarea avocatului Marin Aftenii.

11. În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

12. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul **Marin Aftenii** acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

13. În temeiul art.368 alin.(1) pct.2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului *****, depuse în cursul urmăririi penale, în calitate de învinuit care a declarat că învinuirea emisă în contumacie la data de 25 octombrie 2021, i-a fost explicată și de el înțeleasă. Vinovăția infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(4) Codul penal, o recunoaște integral (**f.d.54-55**).

14. Vina inculpatului ***** în comiterea faptei incriminate este deplin dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile martorului, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

15. În ședința de judecată martorul ***** a declarat că la 11.09.2021, fiind implicat în serviciu cu colegul său Damian Dan, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Logan" cu n/î 1679, patrulând pe strada Alexandru cel Bun, or. Ialoveni, a observat un mijloc de transport de model „Mercedes" cu n/î GXO 250, care se deplasa haotic. Fiind stopat, s-a stabilit că la volan se afla *****. Din discuțiile purtate cu acesta s-a simțit miros puternic de alcool, iar la propunerea de a efectua un test Drager, a fost deacord, rezultatul fiind de 1,15 mg/l în aerul expirat. Cazul a fost documentat iar automobilul a fost ridicat. Nu-și aduce aminte sigur, dar probabil i-a propus lui Ștefîrșă Ion să fie testat la Dispensarul de Narcologie, dar d-lui a refuzat.

16. În temeiul art. 328 alin. (1) Codul de procedură penală, acuzatorul de stat s-a refuzat de proba cu martorul Damian Dan, cerere care a fost acceptată de instanța de judecată printr-o încheiere protocolară consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată, or, apărarea nu a solicitat audierea martorului dat.

17. La fel, vina inculpatului ***** în săvârşirea infracţiunii incriminate, este dovedită în şedinţa de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- *procesul verbal de constatare a infracțiunii înregistrat în REI-I al IP Ialoveni cu nr. 20214400738 din 12.09.2021,* de către ofițerul al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al SSP a IP Ialoveni, inspector, *****, potrivit căruia la 1 1.09.2021, ***** Valerii a condus automobilul de model „Mercedes 190E" cu numărul de înmatriculare GX0250, pe strada centrală Alexandru cel Bun din orașul Ialoveni în regiunea intersecției cu traseul R3-km 8 Chișinău-Hîncești, și conform procedurii legale a fost supus testului alcoolscopic cu utilizarea aparatului de tip „Drager", care a indicat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,15 mg/l, refuzând să semneze careva acte (f.d.6);
- *procesul verbal de testare alcoolscopică,* acțiune procesuală efectuată Ia 11 septembrie 2021, potrivit căruia de către ofițerul al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al SSP a IP Ialoveni, inspector, ***** cu ajutorul alcooltesterului de model „Drager„ a efectuat testarea alcoolscopică a cet. ***** Valerii, în urma căruia fapt s-a constatat că conform testului alcoolscopic se afla în stare de ebrietate alcoolică, în vaporia de aer expirați s-au depistat 1,15 mg/l de alcool, fiindu-i adus la cunoștință ultimul a refuzat să se semneze (f.d.7);
- *procesul verbal de examinare a obiectului* acțiune pmcesuală efectuată la 16 septembrie 2021, în cedrul căreia a fost examinat tichetul eliberat de aparatul de tip „Driger Alcotest 8510 RO", din data de 11 septembrie 2021, ora 18:52 min„ test cu nr. 5314, care indică concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,15 mg/l, ceea ce

conform art. 134 [12] alin. (3) Cod Penal al Republicii Moldova constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Tichetul descris supra fiind semnat de către persoana care a efectuat testarea, *****, însă persoana testată ***** a refuzat să se semnez., La fel, pe rezultatul testului prezentat observăm inscripții- „Location.- Ialoveni (f.d.10);

- *îndreptare către Instituția Medico- sanitară Publică pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei*, acțiune procesuală efectuală Ia 11 septembrie 2021, ora 18:00 min., adresată- cet. ***** Valerii. Concomitent, ultimul a refuzat examinarea respectivă, indicând că este deacord cu rezultatele testului cu nr. 5314, eliberat de aparatul de tip „Drager Alcotest 8510", din data de 11 septembrie 2021, ora 18:52 min., care indică concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de I „15 mg/l (f.d.13);
- *procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 11.09.2024,* în cadrul căreia de către ofițerul al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al SSP a IP Ialoveni, inspector, *****, a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model „Mercedes 190E" cu numărul de înmatriculare GX0250, cet. ***** Valerii, dat fiind faptul că prezenta suspecție în conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Acțiunea procesuală nominalizată a fost efectuată în plezența martorului ocular, Damian Dan. Totodată, autovehiculul a fost adus la parcarea „Magda Tur "(f.d.14,17);
- *procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor*, acțiune procesuală efectuată la 11 septembrie 2021, în cadrul căreia de către ofițerul al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al SSP a IP Ialoveni, inspector, *****, a fost ridicat benevol de la cet, ***** Valerii, automobilul de model „Mercedes 190E" cu numărul de înmatriculare GX0250, dat fiind faptul că la 11.09.2021 conform procedurii legale fiind supus testului alcoolscopic cu utilizarea aparatului de tip „Drager", care a indicat la ultimul concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,15 mg/l (f.d.16);
- *procesul verbal de ridicare din 16.09.2021,* în cadrul căreia de către OUP al SUP a IP Ialoveni, Andrei Gheniță a fost ridicat de la martorul *****, un CD-R disc. „Verbatim" ce conține înregistrarea video din 11.09.2021 cu momentul testării cu aparatul de tip „Drager" al cet. ***** (f.d.23);
- *procesul verbal de examinare a obiectului,* acțiune pmcesuală efectuată la 17 septembrie 2021, în cadrul căreia a fost examinat un CD-R disc. „Verbatim" (f.d.24).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

18. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

19. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

20. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

21. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

22. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

23. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

24. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

25. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

26. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

27. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

28. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

29. Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

30. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să

le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

31. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" şi „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

32. La data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 Codul penal, a suferit modificări esențiale.

33. Conform modificărilor operate prin Legea nr. 136/2024, art. 264^1 Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului deja se regăsește la alin. (5) a prezentului articol, care prevede o pedeapsă penală mai aspră. Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

34. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

35. Excepția de la art. 8 Codul penal, este reglementată la art. 10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

36. De notat că, nu se vor aplica prevederile Legii 136/2024 în cazurile în care acestea: a) înăspresc pedeapsa sau înrăutățesc situația persoanei; b) nu înlătură caracterul infracțional al faptei; c) nu ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea.

37. În acest sens, judecarea cauzei penale va continua în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (pentru infracțiunile comise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), urmând a fi aplicate limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei, dat fiind faptul că îi sunt mai favorabile. Concluzia instanței de judecată este determinată de regulile instituite în art. 10 alin. (2) Cod penal, care stipulează expres că, „legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv".

38. Totodată, fapta nu a fost dezincriminată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală persoana care a săvârşit faptele prejuduiciabile.

39. Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art. 264^1 alin. (4) Codul penal al Republicii Moldova (în redacția Legii de până la modificările operate prin Legea nr. 136/2024), după semnele

calificative: ***conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat fără a deține permis de conducere***.

40. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

41. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

42. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

43. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

44. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

45. Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

46. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

47. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

48. Art. 11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, *conducătorul autoeste obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

49. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul ***** prin fapta comisă a atentat la **obiectul juridic principal,** și anume la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate și să conducă mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul.

50. Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite de inculpat se exprimă în acţiunea lui de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligaţiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport și conducerea acestuia în lipsa permisului de conducere respectiv.

51. Astfel, instanța de judecată reține faptul că, ***** fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, fără deținerea permisului de conducere, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii, a condus automobilul de model „Mercedes 190E” cu n/î GXO 250.

52. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264[1] alin.(4) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

53. Ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descrisă mai sus, instanța apreciază că inculpatul ***** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

54. Şi cu toate că inculpatul îşi dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică și că nu are permis de conducere, el şi-a realizat intenţia de a conduce motocicleta, a urcat la volan şi a condus până ce a fost stopat de colaboratorii de poliție, circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

55. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

56. La rândul său art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește că, pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

57. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate,

instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

58. Potrivit prevederilor art. 33 alin.(3) lit. c) al Legii Nr. 131 din 07-06-2007 privind siguranța **traficului rutier coroborat cu pct.11** lit.j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

59. În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin.(3) Codul penal, în redacția Legeii nr. 207 din 29.07.2016 *(în vigoare 07.11.2016),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

60. La caz, instanța reține că *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, nedeținând permis de conducere, intenționat a condus automobilul de model „Mercedes 190E” cu n/î GXO 250, până ce a fost stopat de agenții de patrulare.

61. Potrivit rezultatului verificării cu aparatul Drager alcotest, testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la ***** s-a depistat prezența a 1,15 mg/l concentrație de alcool în aerul expirat.

62. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

63. Aşadar, în sensul art.394 Codul Procedură Penală al RM, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului *****, considerând că acesta a comis infracţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere, infracțiuni prevăzute la art. 264^{1} alin.(4) Codul penal al RM (în redacția Legii de până la modificările operate prin Legea nr. 136/2024).

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

64. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

65. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

66. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

67. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

68. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

69. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

70. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

71. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

72. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

73. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

74. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

75. Instanța reține, că inculpatul *****, s-a eschivat de la prezentarea în fața organului de urmărire penală, ca urmare la 25 octombrie 2021, fost **anunțat în căutare** și a fost intentat dosarul de căutare nr. 2021440172. Prin ordonanța procurorului Olesea Bugai din 29 octombrie 2021, urmărirea penală a fost suspendată, și reluată la data de 08 aprilie 2022, termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală a inculpatului a fost întrerupt.

76. Totodată, instanța notează, că prin Încheierea judecătoarei Viorica Alexeeva, din 28 septembrie 2023, inculpatul ***** a fost anunțat di nou în căutare, fiind intentat în privința acestuia dosarul de căutare nr.202344023, clasat la 25 noiembrie 2024, ulterior, prin Încheierea judecătoarei Corina Albu, din 11 februarie 2025, inculpatul ***** din nou a fost anunțat în căutare, inițiindu-se dosarul de căutare nr. 2025380015.

77. La fel, instanța reține că prin Dispoziția **Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova** nr. 5 din 2 martie 2022, prin derogare de la Capitolul VI al Legii Nr. 212 din 24-06-2004 privind regimul stării de urgenţă, de asediu şi de război, pe perioada stării de urgență au fost stabilite unele măsuri specifice în domeniul justiției; dintre care potrivit pct. 5.3.2 - cauzele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, au fost suspendate de drept pe durata stării de urgență, cu excepția celor de la pct. 5.3.1 lit. c), precum și a următoarelor cauze: a) cele privind infracțiunile flagrante; b) cele în care au fost dispuse măsuri preventive; c) cele care cuprind cereri privind aplicarea măsurilor asiguratorii; d) cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală; e) cele care cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor; f) cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical; g) cele privind infracțiuni contra păcii și securității omenirii, infracțiunile de război; h) cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele comise de un grup criminal organizat sau organizație criminală, acte de terorism sau de spălare a banilor; i) cele privind infracțiunile ușoare și mai puțin grave, în cadrul cărora sunt inculpați sau părți vătămate minore.

78. *Prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 13 din 31 martie 2022, s-au* exclus măsurile specifice în domeniul justitiei, și a fost abrogat punctul 5 din Dispozitia nr. 5 din 02.03.2022, cu modificarile ulterioare, a Comisiei pentru Situatii Exceptionale a Republicii Moldova, începand cu data de 04.04.2022.

79. Deși, inculpatul *****, a comis fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 264[1] alin.(4) Codul penal la data de 11.09.2021, fiind o infracțiune ușoară pentru care termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală este de 2 ani, și în mod normal urma să expire la data de 11.09.2023, potrivit prevederilor art.60 alin.(5) Codul penal,curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvârşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, astfel, termenul prescripţiei tragerii la răspundere penală nu este expirat.

80. În continuare instanța de judecată relevă că, inculpatul ***** a comis o infracțiune ușoară, circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut, în sensul art.76 Codul penal, circumstanţe atenuante, instanța nu a reținut.

81. Instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul *****, la urmărirea penală a recunoscut vina, potrivit revendicării anterior nu a fost judecat penal (f.d.36), a fost sancționat contravențional (f.d.37-38), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d.40,42), la întreținere are un copil minor.

82. Fapta săvârșită de către ***** în baza art. 264[1] alin.(4) Codul penal (la momentul comiterii faptei), se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

83. La aplicarea pedepsei instanţa stabileşte categoria ei în funcţie de scopul urmărit de a asigura reeducarea inculpatului, de a preveni pe viitor săvârşirea de noi infracţiuni precum şi restabilirea echităţii sociale.

84. În continuare, instanța notează că, în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

85. În acest context, instanța sesizează că, potrivit cazierului contravențional, ***** a fost sancționat pentru comiterea a 19 contravenții pentru încălcări a regulilor de circulație rutieră, acumulând 26 de puncte de penalizare, mojoritatea fiind neachitate.

86. Astfel, instanța constată că inculpatul a manifestat în mod consecvent un comportament repetitiv prin care a sfidat și a desconsiderat valorile sociale privind siguranța circulației rutiere, iar sancțiunele aplicate anterior sub formă de amendă nu a avut un efect descurajator și inhibitor pentru inculpatul *****.

87. Respectiv, instanța consideră că pedeapsă alternativă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în speță, nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei penale de corectare a inculpatului iar gravitatea faptei și persoana inculpatului impune invariabil necesitatea aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, cu atât mai mult că la aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată este necesar acordul persoanei.

88. Respectiv, instanța consideră că sunt întrunite exigențele prevăzute de art. 75 alin. (2) Codul penal pentru aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

89. Relativ la circumstanţele cauzei stabilite supra, ţinând cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia, „pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate", de Regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri la data de 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală", instanţa îi va aplica inculpatului ***** o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, care, în accepţiunea instanţei, este o pedeapsă echitabilă.

90. Potrivit procesului-verbal de reținere din 09.04.2022, ***** a fost reținut la 08.04.2022 ora 22:30 (f.d. 68), eliberat prin ordonanța procurorului Olesea Bugai din 11.04.2022.

91. Astfel, instanța de judecată, potrivit alin. (3) art. 88 Codul Penal, include inculpatului ***** în termenul închisorii perioada reținerii acestuia – de la 08.04.2022 ora 22:30 până la 11.04.2022.

92. În conformitate cu art. 72 alin. (2) Codul penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvârşite din imprudenţă şi pentru infracţiuni uşoare săvârşite cu intenţie.

93. Ţinând cont de faptul că inculpatul urmează a fi condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Codul penal, care la data săvârșirii, în lumina prevederilor art. 16 alin. (2) Codul penal, se considera o infracțiune ușoară, și că această infracțiune a fost săvârșită cu intenție, pedeapsa aplicată se va executa în penitenciar de tip deschis.

94. Totuși, închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

95. Astfel, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare cu executare la închisoare, în circumstanțele descrise supra, instanţa nu consideră raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) din Codul penal.

96. Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un

mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

97. Totodată prin Legea nr. 136 din 07.06.2024 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 07.09.2024, în alineatul 17 al prezentei Legi este stipulat că la art. 90 alineatul (2) din Codul Penal, cifra „5” se substituie cu cifra „3” .

98. În context, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de 1 (unu) ani.

99. În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

100. La fel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Codul penal (modificat la 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 07.09.2024), aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

101. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

102. Raționamentul aplicării prevederilor art. 90 din Codul penal, are la origine toate circumstanțele cauzei, persoana inculpatului *****, precum și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune.

103. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

104. Mai mult, instanța consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

Cu privire la măsura preventivă.

105. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

106. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

107. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

108. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****.

109. La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului *****, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

110. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța menține măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr.1-120/22 din 11.02.2025 față de *****.

Cu privire la corpurile delicte.

111. Potrivit art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

112. Astfel, soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

113. Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 17.09.2021 (f.d.25), a fost recunoscut drept corp delict la cauza penală nr. 2021440493, *un disc de model CD-R „Verbatim”, pe care sunt stocate înregistrări video*, care după intrarea sentinței în vigoare se vor păstra la dosarul penal nr. **1-22066493-32-1-25022022.**

Dispozitivul

114. În conformitate cu prevederile art. 72 Codul penal, art.162, art.384-385, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art.264[1] alin.(4) Codul Penal al Republicii Moldova (în redacția de până la modificările operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024) și în baza acestei legi, **se condamnă la închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis**.

În termenul executării pedepsei de către *******,** născut la*******,** c/p *****, se include perioada reținerii acestuia, începând cu 08 aprilie 2022, ora 22:30 min., până la 11 aprilie 2022.

În temeiul art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa cu închisoare stabilită lui *******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă *******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, în perioada de probațiune:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

2) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

3) să participe la programe probaţionale.

Condamnatul *******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *******,** născut la*******,** c/p *****, originar r-nul *****, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara**.

În scopul executării pedepsei, măsurile de căutare aplicate prin Încheierea nr. nr.1-120/22 din 11.02.2025 față de *********, se mențin.

Corpul delict, *un disc de model CD-R „Verbatim”, pe care sunt stocate înregistrări video*, după intrarea sentinței în vigoare se vor păstra la dosarul penal nr. **1-22066493-32-1-25022022.**

Sentinţa este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedinta şedinţei,
judecătoarea **Corina Albu**